

22. Wielkanocny Festiwal Ludwiga van Beethovena

22nd Ludwig van Beethoven Easter Festival

Honorowy Patronat Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy

Honorary Patronage of Andrzej Duda, the President of the Republic of Poland

Piątek, 23 marca

19.30

Friday, 23 March

7:30 pm

Filharmonia Narodowa – Sala Koncertowa

Warsaw Philharmonic – Concert Hall

ul. Sienkiewicza 10

Koncert pod Honorowym Patronatem Ambasadora Federacji Rosyjskiej,

Pana Sergeya Andreeva

Concert under the Honorary Patronage of the Ambassador of the Russian Federation,

Mr Sergey Andreev

Organizacja / Organisation:

Wielkanocny Festiwal Ludwiga van Beethovena
Ludwig van Beethoven Easter Festival
Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena
Ludwig van Beethoven Association

Elżbieta Penderecka
Prezes Zarządu, Dyrektor Generalny
President, General Director
Andrzej Giza, Dyrektor / Executive Manager

Współorganizacja / Co-organisers:
Filharmonia Narodowa w Warszawie
Warsaw Philharmonic

Teatr Wielki – Opera Narodowa
Teatr Wielki – Polish National Opera

Zamek Królewski w Warszawie
Royal Castle in Warsaw

Festiwal jest dofinansowany ze środków
Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.
The festival is co-financed by the funds from
the Ministry of Culture and National Heritage.

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Sinfonia Varsovia

Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w
Katowicach
Polish National Radio Symphony Orchestra in Katowice

Orkiestra Filharmonii Poznańskiej
Orchestra of Poznań Philharmonic

Wrocławska Orkiestra Barokowa
Wrocław Baroque Orchestra

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia AMADEUS
AMADEUS Chamber Orchestra of Polish Radio

Santander Orchestra

Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki
Zachęta – National Gallery of Art

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina
The Fryderyk Chopin University of Music

Współpraca / Collaboration:

Urząd Miasta Krakowa
The Municipality of Krakow

Uniwersytet Jagielloński
Jagiellonian University

Biblioteka Jagiellońska
Jagiellonian Library

Akademia Muzyczna w Krakowie
The Music Academy in Kraków

Muzeum Narodowe w Krakowie
National Museum in Krakow

Festiwal jest realizowany dzięki wsparciu finansowemu
Miasta Stołecznego Warszawy.
The Festival is produced thanks to the financial support
of the Capital City of Warsaw.

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

22

WIELKANOCNY

FESTIWAL
LUDWIGA VAN
BEETHOVENA

WARSZAWA 16-30 MARCA 2018

www.beethoven.org.pl

Nikołaj Rimski-Korsakow / Nikolai Rimsky-Korsakov (1844-1908)

Suita z opery *Śnieżynka*

Suite from *The Snow Maiden*

1. Introdukcja: „Piękna wiosna” / Introduction: “Beautiful Spring”
2. Taniec ptaków / Dance of the Birds
3. Orszak cara Bierendieja / Procession of Tsar Berendey
4. Taniec błaznów / Dance of the Clowns

Suita z opery *Legenda o niewidzialnym grodzie Kiteżu i dziewczicy Fiewronii*

Suite from the opera *The Legend of the Invisible City of Kitezh and the Maiden Fevroniya*

1. Preludium: „Pochwała samotności” / Prelude: “In Praise of Solitude”
2. Orszak weselny – Napaść Tatarów / Wedding Procession – The Tatars’ Assault
3. Bitwa pod Kierżeńcem / The Battle of Kerzhenets
4. Śmierć Fiewronii – Wejście do niewidzialnego grodu
Death of Fevroniya – Entry into the Invisible City

Przerwa / Intermission

Współorganizatorem koncertu jest Sinfonia Varsovia

The concert is co-organised by Sinfonia Varsovia

Nikołaj Rimski-Korsakow / Nikolai Rimsky-Korsakov

Kościej Nieśmiertelny
Kashchey the Immortal

Opera w 1 akcie / in 1 act

Libretto:
kompozytor wg pomysłu Jewgienija Pietrowskiego
by the composer, inspired by Yevgeny Petrovsky

WYKONANIE KONCERTOWE
CONCERT PERFORMANCE

Kościej / Kashchey

Savva Khastaev – tenor

Carewna / Tsarevna

Antonina Vesenina – sopran / soprano

Kościejówna / Kashcheyevna

Irina Shishkova – mezzosopran / mezzo-soprano

Iwan-Królewicz / Prince Ivan

Yaroslav Petryanik – baryton / baritone

Burza-Bohater / Storm-Bogatyr

Mikhail Kolelishvili – bas / bass

Larisa Gergieva – przygotowanie solistów / vocal coach

Poznański Chór Kameralny / Poznan Chamber Choir

Bartosz Michałowski – przygotowanie chóru / choirmaster

Orkiestra Filharmonii Poznańskiej

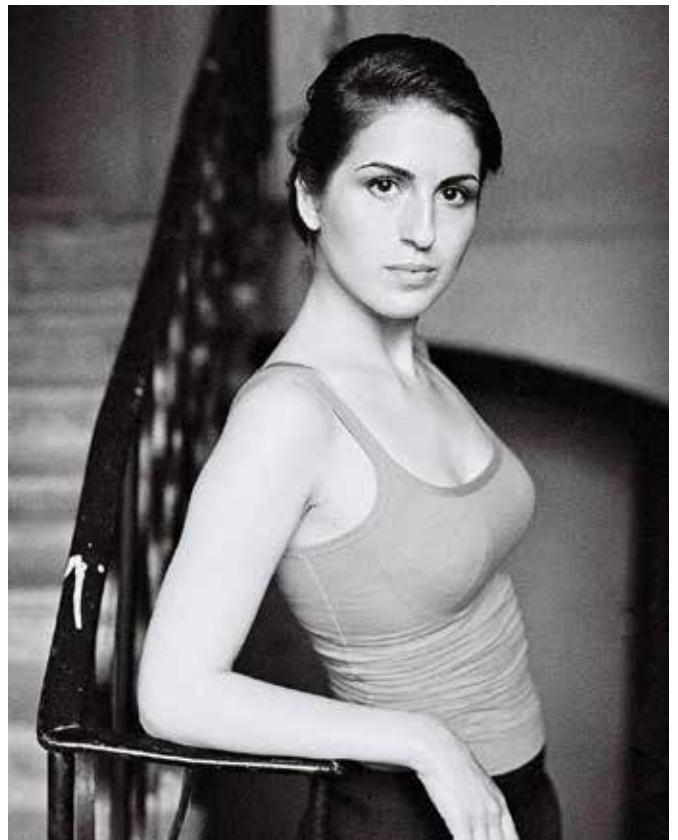
Orchestra of Poznań Philharmonic

Łukasz Borowicz – dyrygent / conductor

Realizacja opery została przygotowana we współpracy ze Studio Wokalnym Teatru Maryjskiego.
The Vocal Studio of Mariinsky Theatre has collaborated on the production of the opera.

Savva Khastaev

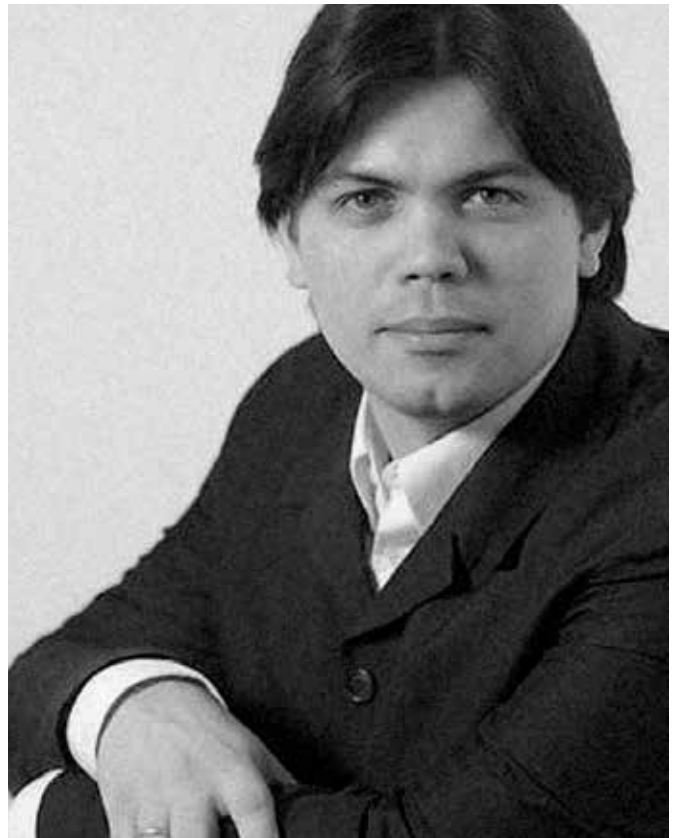

Irina Shishkova

Antonina Vesenina

Yaroslav Petryanik

Larisa Gergieva

Mikhail Kolelishvili

Nikołaj Rimski-Korsakow

Suita z opery *Śnieżynka* (1894-1895)

Wprawdzie ludowo-czarodziejski świat rosyjskiej baśni przyciągał Rimskiego-Korsakowa przez cały okres jego twórczej aktywności, jednak *Śnieżynka* Aleksandra Ostrowskiego – swym „fenomenalnym pięknem poetyckim” – poruszyła go do głębi. Piszac operę na kanwie tej sztuki, artysta znalazł natchnienie w przyrodzie pól i lasów Stielowa, gdzie latem 1880 roku ukończył większą część partytury. Wszechobecna natura – jak pisał w *Kronikach* – harmonizowała z jego „ówczesnym nastrojem panteistycznym i z zakochaniem się w fabule *Śnieżynki*”, a idylliczna sceneria pobudzała zmysły tak silnie, że „nigdy wcześniej skomponowanie żadnego utworu nie poszło mu tak łatwo i szybko”.

W suicie powstałej kilkanaście lat później zawarł cztery fragmenty dowodzące niekwestionowanego mistrzostwa zarówno w zakresie operowania orkiestrą, jak i kreowania muzyką fantastycznych obrazów. *Introdukcja*: „*Piękna wiosna*” (jednocześnie wstęp do opery) ukazuje nocny krajobraz w mitycznej krainie Bierendiejów: księżyc oświeśla pokryte śniegiem lasy, wierzchołek góry oraz skutą lodem rzekę – od czasu narodzin *Śnieżynki*, córki srogiego Dziada Mroza i pięknej Wiosny, trwa tu bowiem wieczna zima. Muzyka *Tańca ptaków* zdominowana jest przez odgłosy świergotów i pohukiwań; w jego operowej wersji Wiosna śpiewa o swym nieszczęśliwym małżeństwie, następnie zaś prosi przybyłe z dalekich stron ptaki, by ogrzały się w tańcu. *Orszak cara Bierendieja* to krótki numer z aktu II, w którym władca dumnie kroczy w rytmie majestatycznego marsza. *Taniec błaznów* z aktu III uświetnia uroczyste obrzędy na leśnej polanie. Ten istny wybuch energii – mieniący się feerią kolorów pokaz orkiestrowego geniuszu – stanowi najbardziej rozpoznawalny numer nie tylko *Śnieżynki*, ale i (zaraz po *Locie trzmiela*) całej twórczości operowej Rimskiego-Korsakowa.

Suita z opery *Legenda o niewidzialnym grodzie Kitieżu i dziewczicy Fiewronii* (1907)

W odróżnieniu od *Śnieżynki* praca nad przedostatnią operą przychodziła kompozytorowi z trudem, mimo że sam temat fascynował go od dłuższego czasu. Swojej frustracji dawał wyraz w listach do autora libretta, Vladimira Bielskiego, latem 1904 roku wyznając: „przestaję lubić komponowanie. To najwyraźniej czas, by porzucić to zajęcie. Ale nie popadaj w rozpacz: tak czy owak ukończę *Kitież*”. Fabuła dzieła, ostatecznie sfinalizowanego w roku 1905, utkana jest z wątków rosyjskiej historii i mitologii: legendy o grodzie Kitieżu (ocalonym przed inwazją tatarską dzięki boskiej interwencji) oraz żywota świętej Fiewronii.

Suicie z opery kształt nadał nie Rimski-Korsakow, a jego uczeń i przyszły zięć, Maximilian Steinberg (we współpracy z Głazunowem). Cztery tworzące ją ogniwa odkrywają niezwykle bogatą paletę orkiestrowych barw, ale też sugestywnie zarysowują kontur operowej akcji. Inicjalne *Preludium*: „*Pochwała samotności*”, często porównywane z Wagnerowskim *Szmerem lasu z Zygryda*, to pełen nabożeństwa hymn na cześć natury. Jego aura brzmieniowa oparta na szeroko rozpiętej kantylenie, ptasich zaśpiewach i przytłumionej kolorystyce odmalowuje magiczną scenerię lasu Fiewronii. Niezwykle barwnie zinstrumentowany *Orszak weselny – Napaść Tatarów* to moment powitania księcia Wsiewołoda i jego wybranki przez poddanych; radosne świętowanie zostaje jednak gwałtownie przerwane – miasto otaczają tatarskie hordy. *Bitwa pod Kierżeńcem* – symfoniczne interludium z aktu III i kulminacja dramatyczna *Legandy* – buzuje odgłosami walki: wojennych fanfar, bębnow i tętentu kopyt. Finalny obraz *Śmierć Fiewronii – Wejście do niewidzialnego grodu*, poprzedzający ostatnią scenę opery, ukazuje moment apoteozy bohaterki, która przy dźwiękach dzwonów jednoczy się ze Wsiewołodem, wstępując do niebiańskiego miasta.

Ilona Iwańska

Nikolai Rimsky-Korsakov

Suite from *The Snow Maiden* opera (1894-95)

Although the folk fantasy world of the Russian fairy tale attracted Rimsky-Korsakov throughout his lifetime, it was the “phenomenal beauty of the poetry” of Alexander Ostrovsky’s *The Snow Maiden* that moved him most. Building an opera centred on it, the artist found inspiration in the fields and forests of Stelovo, where he completed most of the score in the summer of 1880. “The omnipresent nature”, as he wrote in *Chronicles*, went down well with his “then current pantheist mood and with falling in love with the plot of *The Snow Maiden*”. The idyllic scenery stimulated the senses so as to allow a remark that “no previous composition had ever come to me with such ease and rapidity”.

In the suite written over a decade later, the composer included four excerpts proving unquestioned mastery in both the use of orchestra and the creation of fantastic images with music. The *Introduction: “Beautiful Spring”*, which is at the same time the introduction to the opera, presents a night-time landscape in the mythical country of the Berendeyans: the Moon lights up the snowclad forests and mountain peak, and an ice-covered river: all frozen as since the time of the birth of *The Snow Maiden*, daughter of the stern Grandfather Frost and beautiful Spring, this has been the land of eternal winter. The music of the *Dance of the Birds* is dominated by the sounds of chirping and hooting; in its opera version Spring sings of her unhappy marriage, to go on and ask the birds that have arrived from distant parts to warm up in a dance. *Procession of Tsar Berendey* is a short piece from Act 2 with the monarch proudly striding to the majestic rhythm of the march. The *Dance of the Clowns* from Act 3 embellishes the sacred rites held in a forest clearing. A veritable outburst of energy, sparkling with a pageant of colours and a show of orchestral genius, is the most recognisable piece not only in *The Snow Maiden* but also in all the operatic works of Rimsky-Korsakov, being second only to *Flight of the Bumblebee*.

Suite from the opera *The Legend of the Invisible City of Kitezh and the Maiden Fevroniya* (1907)

Unlike working on *The Snow Maiden*, the composer found his penultimate opera a chore, even though he had long been fascinated by the subject. For quite a long time, he gave vent to his frustration in the letters to the author of the libretto, Vladimir Belsky, to whom he confessed in the summer of 1904: “Somehow I have come to dislike composing. It is obviously time to give up this occupation. Don’t despair: I will finish *Kitezh*, anyhow”. The plot of the piece, finally completed in 1905, is woven from threads of Russian history and mythology: the legend of the fortified town of Kitezh, saved from the Tatar invasion thanks to divine intervention, and the life of St Fevroniya of Murom.

The suite from the opera was given its final form not by the hand of Rimsky-Korsakov, but by that of his student and future son-in-law Maximilian Steinberg (collaborating with Glazunov). Its four linked pieces demonstrate an exceedingly rich palette of the orchestra, but also draw a suggestive contour for the opera plot. The initial *Prelude: “In Praise of Solitude”*, often compared to the Wagnerian *Forest Murmurs* from *Siegfried*, is a hymn of great piety to nature. Its sonic aura is based on a broad cantilena, bird songs, and muffled colour range to depict the magical scenery of Fevroniya’s forest. The exceedingly colourfully instrumented *Wedding Procession – The Tatars’ Assault* is the moment when the subjects welcome Prince Vsevolod and his beloved; however, the joyful merrymaking becomes violently interrupted as the city is surrounded by the Tatar hordes. *The Battle of Kerzhenets*, a symphony interlude from Act 3 and the dramatic culmination of the *Legend* are rife with the sounds of fighting: wartime trumpet blasts, rolling drums, and the beating of the hooves. The final picture of *Death of Fevroniya – Entry into the Invisible City*, preceding the last scene of the opera, portrays the moment of apotheosis of the heroine, who becomes united with Vsevolod on entering the heavenly city among the pealing of bells.

Ilona Iwańska

Poznański Chór Kameralny

Poznan Chamber Choir

Lukasz Borowicz

Nikołaj Rimski-Korsakow

Nieśmiertelny Kościej, czyli alegoria polityczna (1901-1902)

W listopadzie 1900 roku dziennikarz muzyczny Eugeniusz Piotrowski podsunął Rimskiemu-Korsakowowi libretto swego autorstwa pt. *Iwan Królewicz*, luźno oparte na rosyjskich baśniach ludowych o podłym i szpetnym czarnoksiężniku. Kompozytor – początkowo zainteresowany – ostatecznie odrzucił tekst, zniechęcony jego niezrozumiałą symboliką. Latem kolejnego roku zetknięcie z partyturą Wagnerowskiego *Zygfryda* obudziło w nim jednak pokłady świeżych i nowatorskich idei harmonicznym, które zapragnął urzeczywistnić właśnie w dziele angażującym wątki złej magii. Z pomocą swej córki, Sofii, stworzył więc własny scenariusz w oparciu o pierwowzór Piotrowskiego i już wiosną 1902 roku miał gotową jednoaktową operę w trzech scenach – *Kościeja nieśmiertelnego*; jeszcze przed końcem roku wystawiono ją z sukcesem w Moskwie.

Podtytuł „baśń jesienna”, którym opatrzył twórca swe dzieło, wskazuje na analogię ze *Śnieżynką* – „baśnią wiosenną”, ale też wyraźnie sugeruje określoną aurę emocjonalną; w istocie treść opery jest dość posępna. Akcja rozgrywa się w królestwie Kościeja – odrażającego starca, który porwał i uwięził w swym pałacu Carewnę Piękność-Bajeczną. Dziewczyna marzy, by choć raz ujrzeć ukochanego, Iwana-Królewicza. Młodzieniec ukazuje się jej oczom w zaczarowanym lusterku: stoi w cudownym ogrodzie, w odległej krainie, w towarzystwie pięknej damy – Kościejówny. Jej uroda to jednak tylko pozór: w rzeczywistości córka złego maga jest bezduszną morderczynią, czyhającą na życie chłopaka (odkąd przebiegły ojciec ukrył swą śmierć w jej łzie, straciła zdolność do płaczu). Iwan nieoczekiwanie roztapia jednak lód w sercu *femme fatale*, a obudziwszy w niej litość, unika zguby. Tymczasem wysłany przez Kościeja Burza-Bohater przekazuje mu wieści o przetrzymywanej w niewoli Carewnie; wspólnie wyruszają, by ją uwolnić. Podąża za nimi zakochana w Królewicu Kościejówna, jednak młodzieniec nawet pod groźbą śmierci trwa przy Piękności-Bajecznej. Akcja przybiera nieoczekiwany obrót, gdy ogarnięta współczuciem Carewna całuje swą rywalkę, wywołując u niej lzy i sprowadzając tym samym zagładę na nikczemnego starca. Kościejówna przeistacza się w płaczącą wierzbę, a mroczne dotąd królestwo – w krainę słońca i szczęśliwości.

Mroczna fabuła dzieła koresponduje z „dekadencem” idiomem harmonicznym – jak określa go Richard Taruskin. W ocenie autora „motywacją i pretekstem” do powstania opery było bowiem od samego początku eksperymentalne podejście do chromatyki. Sam kompozytor przyznaje, że harmonika *Kościeja* „doprowadzona jest do najdalszych granic, ale w nad-harmonię nie przechodzi”. Kluczowa rola przypada interwałowi „diabelskiemu” – trytonowi – który wynika z zastosowanych skal: całotonowej i symetrycznej złożonej z naprzemiennych sekund wielkich i małych. Tak określony materiał dźwiękowy przekłada się na budowę akordów (utkanych z tercji małych, wielkich lub trytonów), ale też niesie ze sobą określone konsekwencje dla harmonicznym syntaksy (tercjowa ścieżka połączeń akordowych wypiera pierwotną i bardziej stabilną oś kwartowo-kwintową). Wszystko to prowadzi do rozluźnienia związków funkcyjnych i zachwiania poczucia tonalnego.

Co więcej, środki tonalno-harmoniczne zyskują w operze wyraźną wymowę retoryczną. Na zasadzie „starego i nieco znoszonego dualizmu stylistycznego” – jak pisze Taruskin – chromatyka łączy się z tym, co lodowate, nikczemne i nadprzyrodzone (partie Kościeja i Kościejówny, „zła kołysanka” Carewny), a diatonika – z tym, co słoneczne, dobroduszne i ludzkie (partie Carewny i Iwana, jasny akord D-dur znamionujący koniec Kościeja). Wyjątkowo istotną rolę – nawet jak na partyturę Rimskiego-Korsakowa – zyskuje także orkiestracja, która staje się drugim po harmonice środkiem charakterystyki postaci. Momenty takie jak imitacja klekotania kości w scenie zamieci (według określenia Anatola Sołowcowa: „złowieszczą »muzyka czaszek«”) wyjątkowo pobudzają wyobraźnię.

Poza sensem dosłownym fabuła opery niesie ze sobą także sens alegoryczny o wymowie politycznej – Kościej symbolizuje cara-tyrana, a odradzanie się przyrody po jego śmierci to zapowiedź wyczekiwanej wolności.

Finał opery pozostawia jednak pewien niedosyt – jak podsumowuje Sołowcow: „Wyzwalająca burza zaledwie zarysowała się w marzeniach i pragnieniach, w rzeczywistości zaś trwało »państwo Kościeja« – ustrój autokratyczny”.

Iłona Iwańska

Nikolai Rimsky-Korsakov

Kashchey the Immortal, or a political allegory (1901-02)

In November 1900, the music journalist Yevgeny Petrovsky gave Rimsky-Korsakov his libretto, entitled *Prince Ivan*, which is loosely based on Russian folk tales about a mean and ugly wizard. Despite being initially interested in the text the composer eventually rejected it, put off by its unfathomable symbolism. However, in the summer of the following year the score of Wagner's *Siegfried* provided inspiration for fresh and innovative harmonic ideas, which he decided to include in a work dealing with motifs of black magic. With the help of his daughter Sofia, he wrote his own script based on Petrovsky's original, and as early as in spring of 1902 he had a one-act opera in three scenes ready – *Kashchey the Immortal* – which was successfully staged in Moscow before the year had ended.

The subtitle which the composer gave to his work, i.e. “An Autumn Tale”, suggests associations with *The Snow Maiden* (A Spring Tale), but also clearly conjures up a specific emotional aura; in fact, the content of the opera is quite bleak. The action takes place in the kingdom of the wizard Kashchey – a repulsive old man who kidnaps Tsarevna and imprisons her in his palace. The girl dreams of seeing, at least once, her beloved Prince Ivan. The young man appears in a magic mirror, standing in a wonderful garden in a distant land, in the company of a beautiful lady – Kashcheyevna. Her beauty, however, is only skin deep: in fact, the nefarious magician's daughter is a soulless murderess, out to kill the lad (since her devious father hid his death in her tears, she lost the ability to cry). Ivan unexpectedly melts the femme fatale's glacial heart, and, having aroused her pity, finds his life spared. Meanwhile, Storm-Bogatyr, sent out by Kashchey, informs Prince Ivan that Tsarevna is being held captive; they set out together to free her. They are followed by Kashcheyevna, who is in love with Prince Ivan, but he, even when threatened by death, stands fast by Tsarevna. The plot takes an unexpected turn when Tsarevna, feeling compassion for her rival, kisses her, which triggers her tears and thus destroys the old beast. Kashcheyevna transforms into a weeping willow, and the dark kingdom turns into a land of sun and happiness.

The gloomy plot corresponds to the “decadent” – to use Richard Taruskin's term – harmonic idiom. Taruskin claims that from the very beginning, the “motivation and pretext” for writing the opera was an experimental approach to chromaticism. The composer admitted himself that the harmony in *Kashchey* was “taken to its limits but never beyond the limits”. A key role is played by the “satanic” interval – tritone – which results from the scales used: a whole-tone scale and a symmetric scale composed of alternating major and minor steps. The musical material defined in this way determines the structure of the chords (made of minor and major thirds or tritones) but also has a specific impact on the harmonic syntax (the third-based chord progression supplants the original, more stable progression based on fourths and fifths). All this leads to a loosening of the functional relations and disturbs the sense of the tonality.

Moreover, the tonal and harmonic devices provide a clear rhetorical expression in the opera. As Taruskin writes, following the “old and somewhat shopworn stylistic dualism”, the chromatic is connected with the icy, evil and supernatural (Kashchey's and Kashcheyevna's parts, Tsarevna's “evil lullaby”), and the diatonic – with the sunny, human and benign (Tsarevna's and Ivan's parts, the bright D Major chord foreshadowing Kashchey's end). An especially pivotal role – even for Rimsky-Korsakov's score – is played by the orchestration, which becomes the second device, alongside the harmonic, that characterizes the opera's protagonists. Such moments as the imitation of clattering bones in the snowstorm scene (which Anatol Solovcov called the “ominous ‘music of the skulls’”) profoundly stir the imagination.

Apart from its literal sense, the opera's plot also conveys an allegorical sense with political overtones – Kashchey symbolizes the tyrannical Tsar, and the revival of nature after his death foreshadows a long-awaited freedom. However, the opera's finale leaves the audience somewhat unsatisfied – as Solovcov concluded, “The liberating storm was barely outlined in dreams and desires, but in reality ‘Kashchey's state’ – the autocratic system – continues”.

Ilona Iwańska

Orkiestra Filharmonii Poznańskiej
Orchestra of Poznań Philharmonic

Savva Khastaev urodził się w Ułan Ude. Studiował dyrygenturę chóralną na Akademii Muzycznej im. Piotra Czajkowskiego w Ułan Ude oraz w Państwowym Konserwatorium Muzycznym w Moskwie, gdzie ukończył wydział wokalny. W 2014 roku zdobył II nagrodę w Konkursie dla Młodych Śpiewaków Operowych „Opera bez granic” (Krasnodar) oraz zajął I miejsce w Konkursie dla Młodych Śpiewaków Operowych im. Maxima Michajłowa (Kaługa). Khastaev był członkiem zespołów Dziecięcego Teatru Muzycznego im. Natalii Sac oraz Państwowego Teatru Operowego i Baletowego Buriacji (Ułan Ude). W repertuarze śpiewaka znajdują się partie Radamesa/*Aida*, Erika/*Latający Holender* i Młodego Cygana/*Aleko* Rachmaninowa. Ponadto w 2013 roku zadebiutował na deskach Teatru Maryjskiego jako Cassio w inscenizacji *Otella* Wasyli’a Barkhatova, a rok wcześniej został przyjęty do tamtejszej Akademii Młodych Śpiewaków Operowych. Razem z solistami Akademii występował podczas premier oper *Bela* (2014) i *Kozacy* (2016) Leonida Klinicheva, a także w wersjach koncertowych wielu radzieckich dzieł operowych, takich jak *Cichy Don* Iwana Dzierżyńskiego, *Colas Breugnon* Dmitrija Kabalewskiego, czy *Nie tylko miłość* Rodiona Szczedrina. Artystę można ponadto usłyszeć w ramach koncertów abonamentowych Akademii.

Savva Khastaev. Born in Ulan-Ude. Trained as a choral conductor at the Tchaikovsky School of Music in Ulan-Ude and at the Moscow State Conservatory, where he obtained his diploma from the vocal faculty. In 2014 he won 2nd Prize at the “Opera Without Borders” Competition for Young Opera Singers (Krasnodar) and 1st Prize at the Maxim Mikhailov Competition for Young Opera Singers (Kaluga). Khastaev has worked at the Sats Children’s Music Theatre and the Buryat State Opera and Ballet Theatre (Ulan-Ude). He has performed the roles of Radames/*Aida*, Erik/*Der Fliegende Holländer*, and the Young Gypsy in Rachmaninoff’s *Aleko*. In 2013 he made his debut at the Mariinsky Theatre as Cassio in Vasily Barkhatov’s production of *Othello*, while a year earlier he became a member of the Mariinsky Academy of Young Opera Singers. Together with soloists of the Academy he appeared in first performances of Leonid Klinichev’s operas *Bela* (2014) and *The Cossacks* (2016), and in a series of concert performances of Soviet operas including *Quiet Flows the Don* by Ivan Dzerzhinsky, *Colas Breugnon* by Dmitry Kabalevsky, and in *Not Love Alone* by Rodion Shchedrin. Khastaev appears in subscription series concert programmes of the Academy.

Antonina Vesenina. Artystka – sopran koloraturowy – urodziła się w Woroneżu. W 2010 roku uzyskała w tym mieście tytuł magistra w Państwowej Akademii Muzycznej, po czym dołączyła do zespołu Opery Kameralnej w Sankt Petersburgu, gdzie wykonywała partie Gildy/*Rigoletto*, Lucii/*Gwałt na Lukrecji* oraz Genowefy/*Siostra Angelika*. W 2011 roku została przyjęta do Akademii Młodych Śpiewaków Operowych Teatru Maryjskiego, a w 2014 zadebiutowała na scenie tegoż teatru jako Królowa Nocy. Ponadto, w sezonie 2014/15, śpiewaczka wzięła udział w premierach *Cyrulika sewilskiego* i *Złotego kogucika* w Teatrze Maryjskim. Występuje gościnnie jako solistka Deutsche Oper am Rhein (w Düsseldorfie) oraz Komische Oper w Berlinie. W 2016 r. odniosła wielki sukces wcielając się w rolę Szemachańskiej Królowej podczas premiery *Złotego kogucika* w inscenizacji Dmitrija Bertmana w Deutsche Oper am Rhein. Sopranistka regularnie występowała wraz ze studentami Akademii Młodych Śpiewaków Operowych podczas koncertów w Wielkiej Brytanii, Włoszech, Austrii, Francji i Hiszpanii, a ponadto uczestniczyła w kursach mistrzowskich prowadzonych przez takich artystów, jak Jelena Obrazcowa, Larisa Gergieva, Grayr Khanedanyan czy Gegham Grigorian. Vesenina jest laureatką licznych konkursów operowych: zdobyła m.in. IV nagrodę podczas prestiżowego 15. Międzynarodowego Konkursu im. Piotra Czajkowskiego (2015), III nagrodę podczas 51. Międzynarodowego Konkursu Wokalnego w Tuluzie (2016), I nagrodę w ramach Ogólnorosyjskiego Konkursu dla Młodych Śpiewaków im. Nadieždy Obuchowej (2016) oraz Grand Prix Międzynarodowego Konkursu dla Młodych Śpiewaków Operowych „Opera bez granic” w Krasnodarze (2014).

antoninavesenina.com

Antonina Vesenina. A coloratura soprano, Antonina Vesenina was born in Voronezh. In 2010 she obtained a master's degree from Voronezh State Academy of Music. After her graduation, she joined St Petersburg Chamber Opera where she performed the roles of Gilda/*Rigoletto*, Lucia/*The Rape of Lucretia* and Genovieffa/*Suor Angelica*. She joined the Mariinsky Academy of Young Opera Singers in 2011 and in 2014 made her debut in Mariinsky as the Queen of the Night. In the 2014/15 season Antonia Vesenina participated in the premieres of *Il barbiere di Siviglia* and *The Golden Cockerel* at the Mariinsky Theatre. She performs as a guest soloist in the Deutsche Oper am Rhein (Düsseldorf) and in the Komische Oper Berlin. In 2016, Vesenina performed the role of the Queen of Shemakha with great success at the premiere of *The Golden Cockerel* staged by Dmitry Bertman in the Deutsche Oper am Rhein. The singer regularly participated in different concerts of the Academy of Young Opera Singers in the UK, Italy, Austria, France, and Spain. Moreover, she has participated in master classes by Elena Obraztsova, Larisa Gergieva and Gegham Grigorian. Vesenina has won accolades at several opera competitions, including 4th Prize at the prestigious 15th International Tchaikovsky Competition (2015), 3rd Prize at the 51st Concours international de chant de Toulouse (2016), 1st prize at the Nadezhda Obukhova Russian National Competition for Young Vocalists (2016), and the Grand Prix at the International Young Opera Singers' Competition Opera Without Borders in Krasnodar (2014).

antoninavesenina.com

Irina Shishkova. Urodzona w Sankt Petersburgu w 1984 roku, rosyjska mezzosopranistka studiowała w Szkole Muzycznej im. Nikołaja Rimskiego-Korsakowa, gdzie w 2004 roku otrzymała dyplom w klasie śpiewu, a w 2006 – w klasie fortepianu. Umiejętności wokalne doskonaliła ponadto w Państwowym Konserwatorium Muzycznym im. Nikołaja Rimskiego-Korsakowa w Sankt Petersburgu.

Zdobywczyni I miejsca w Konkursie im. Alexandra Pirogowa w Rosji (2006) oraz III miejsca w Międzynarodowych Konkursie Śpiewu Operowego im. Nikołaja Rimskiego-Korsakowa (2008), Shishkova jest również laureatką nagrody dla najlepiej zapowiadającej się młodej wokalistki Międzynarodowego Konkursu im. Michaiła Glinki (2006) oraz nagrody za najlepszy debiut podczas Międzynarodowego Konkursu dla Młodych Śpiewaków Operowych im. Jeleny Obrazcowej (2007). W roku 2010 była także finalistką konkursu *Competizione dell'Opera* w Dreźnie.

W 2010 roku została przyjęta do zespołu solistów Akademii Młodych Śpiewaków Operowych Teatru Maryjskiego, na którego deskach śpiewała partie Carmen, *Kompozytora/Ariadna na Naksos*, *Olgi/Eugeniusz Oniegin*, *Klarysy/Miłość do trzech pomarańczy*, *Cherubina/Wesele Figara* oraz *Siébela*, w ramach nowej inscenizacji *Fausta* Gounoda, którą poprowadził Valery Gergiev.

Poza licznymi występami w Teatrze Maryjskim, w sezonie 2014/15 artysta zadebiutowała na scenie Teatru Wielkiego w Genewie partią Olgi w *Eugeniuszu Onieginie*.

Do znaczących sukcesów śpiewaczki należą ponadto: występ w *Aleksandrze Newskim* pod batutą Mikhaila Tatarnikova podczas festiwalu w Palma de Mallorca oraz trasa koncertowa ze śpiewakami Akademii, w ramach której można ją było usłyszeć w Wigmore Hall w Londynie, Teatrze Wielkim w Genewie, Operze Narodowej w Bordeaux, *Serate Musicali* w Mediolanie, audytorium St-Pierre-des-Cuisines w Tuluzie, *Prinzregententheater* w Monachium i *Brucknerhaus* w Linzu.

Irina Shishkova. Born in St Petersburg in 1984, the Russian mezzo-soprano graduated from the Rimsky-Korsakov College of Music (2004 – piano and 2006 – vocal). She also studied singing at the St Petersburg State Rimsky-Korsakov Conservatory. Winner of 1st Prize at the Russian Alexander Pirogov Competition (2006) and 3rd Prize at the International Rimsky-Korsakov Opera Singers' Competition (2008). Recipient of the Hope prize at the Mikhail Glinka International Competition (2006) and the Best Debut prize at the International Elena Obraztsova Young Opera Singers' Competition (2007). Finalist of *Competizione dell'Opera* (2010, Dresden). In 2010, she became a soloist at the Mariinsky Academy of Young Opera Singers. On the stage of the Mariinsky Theatre, her roles include Carmen, the Composer/*Ariadne auf Naxos*, Olga/*Eugene Onegin*, Clarice/*The Love for Three Oranges*, Cherubino/*Le nozze di Figaro* and Siebel that she sang in a new production of Gounod's *Faust*, conducted by Valery Gergiev, among many others.

Further to her many Mariinsky appearances, her 2014/15 season also included her operatic début at the Grand Theatre de Genève as Olga/*Eugene Onegin*.

Other highlights include *Alexander Nevsky* at the Palma de Mallorca festival with Mikhail Tatarnikov and a recital tour with the Academy performing on the stages of the Wigmore Hall (London), the Grand Théâtre de Genève, the Opéra National de Bordeaux, the *Serate Musicali* (Milan), the Auditorium St-Pierre-des-Cuisines (Toulouse), the Prinzregententheater (Munich), and the Brucknerhaus (Linz).

Yaroslav Petryanik. Urodzony w Rostowie nad Donem, ukończył Państwowe Konserwatorium Muzyczne im. Nikołaja Rimskiego-Korsakowa w Sankt Petersburgu w roku 2013. W roku następnym uzyskał IV miejsce w Konkursie dla Młodych Śpiewaków Operowych „Opera bez granic” oraz I miejsce zarówno w Ogólnorosyjskim Konkursie dla Młodych Śpiewaków im. Nadzieży Obuchowej, jak i Konkursie dla Młodych Śpiewaków Operowych im. Maxima Michajłowa. Z kolei 2012 rok przyniósł mu II nagrodę w Międzynarodowym Konkursie Muzycznym im. Sergiusza Rachmaninowa w Sankt Petersburgu. Od 2013 roku jest solistą Akademii Młodych Śpiewaków Operowych Teatru Maryjskiego, na którego deskach wykonywał partie Papagena/*Czarodziejski flet*, Figara/*Cyrulik sewilski*, Giorgia Germonta/*Traviata*, Ser Amantia di Nicolao/*Gianni Schicchi*, Harlekina/*Ariadna na Naksos* i wiele innych.

Razem ze śpiewakami Akademii wystąpił w koncertowych wersjach radzieckich oper i operetek, wśród których znalazły się: *Giez Antonio Spadavecchia* (partia Martiniego), *Moskwa-Czeriomuszki* Dmitrija Szostakowicza (Borys Koriecki), *W burzy* Tichona Chrennikowa (Listrat), *Poskromienie złoŹnicy* Wissariona Szebalina (Petruchio) oraz *Colas Breugnon* Dmitrija Kabalewskiego (rola tytułowa).

W 2015 roku wykonał tytułową partię w operze *Demon* Antona Rubinsteina w Teatrze Operowym i Baletowym we Władykaukazie. W sezonie 2016/17 Yaroslav Petryanik pojawił się również jako Książę Nikita w *Czarodziejce* Czajkowskiego, w reżyserii Davida Pountney’a, w Teatro di San Carlo.

Yaroslav Petryanik. Born in Rostov-on-Don, in 2013 he graduated from the St Petersburg State Rimsky-Korsakov Conservatory. In 2014 he won 4th Prize at the “Opera Without Borders” Competition for Young Opera Singers, and 1st prizes in both the Nadezhda Obukhova Russian National Competition for Young Vocalists and the Maxim Mikhailov Competition for Young Opera Singers. In 2012 he won 2nd Prize at the International Rachmaninoff Music Competition in St Petersburg.

Since 2013, he has been a soloist of the Mariinsky Academy of Young Opera Singers. On the stage of the Mariinsky Theatre, his roles have included Papageno/*Die Zauberflöte*, Figaro/*Il barbiere di Siviglia*, Giorgio Germont/*La Traviata*, Ser Amantio di Nicolao/*Gianni Schicchi*, and Harlequin/*Ariadne auf Naxos*, among many others.

Together with singers of the Academy he has appeared in a series of concert performances of Soviet operas and operettas including Antonio Spadavecchia’s *The Gadfly* (Martini), Dmitry Shostakovich’s *Moscow, Cheryomushki* (Boris Karetsky), Tikhon Khrennikov’s *Into the Storm* (Listrat), Vissarion Shebalin’s *The Taming of the Shrew* (Petruchio), and Dmitry Kabalevsky’s *Colas Breugnon* (title role).

In 2015, he sang the title role of Rubinstein’s *Demon* at the Vladikavkaz Opera and Ballet Theatre. In the 2016/17 season, Yaroslav Petryanik has appeared as Prince Nikita in David Pountney’s production of Tchaikovsky’s *The Enchantress* at the Teatro di San Carlo.

Mikhail Kolelishvili. Rosyjski bas, Mikhail Kolelishvili, ukończył Państwowe Konserwatorium Muzyczne im. Saradzhishvilego w Tbilisi w 2001 roku. Od 1997 roku jest solistą Opery Narodowej Gruzji im. Paliashvilego. Swoją przygodę z Teatrem Maryjskim rozpoczął w 2002 roku jako solista tamtejszej Akademii Młodych Śpiewaków Operowych, a w 2009 roku dołączył do zespołu Teatru Maryjskiego.

Był finalistą konkursu BBC Cardiff Singer of the World (2005) oraz zwycięzcą Konkursu im. Jeleny Obrazcowej (2003), a spośród innych licznych konkursów, podczas których zdobywał laury, warto wymienić Konkurs im. Stanisława Moniuszki w Warszawie (I nagroda oraz nagroda im. Adama Didura za najlepszy bas w 2004 roku) oraz Grand Prix w Konkursie im. Księcia Rainiera III w Monte Carlo (2008).

Repertuar śpiewaka obejmuje najsłynniejsze partie basowe z muzyki rosyjskiej, takie jak Kończak/*Kniaz Igor*, Warłam/*Borys Godunow*, Mendoza/*Zaręczyny w klasztorze*, Król René/*Jolanta*, tytułowa rola w *Bajce o Carze Saltanie*, Skuratow/*Carska narieczona*, a ponadto role Leporella i Komandora/*Don Giovanni*, Sarastra/*Czarodziejski flet*, Don Bazyli/*Cyrulik Sewilski*, Wielkiego inkwizytora/*Don Carlos*, Banka/*Makbet* i Sparafucile/*a/Rigoletto*. Kolelishvili występował w prestiżowych salach koncertowych, wykonując partie Leporella (Opera w Meksyku), Mendozy (Capitole w Tuluzie i Opera-Comique w Paryżu), Warłama i Króla René (Dallas), Króla w *Aidzie* (Chorégies d'Orange, Edmonton Opera i Teatr Maryjski), Zunigi w *Carmen* (podczas Festiwalu Białych Nocy w 2012 roku), Banka w *Makbecie* i Dikoja w *Katii Kabanowej* w Tulonie, Lo zio Bonzo w *Madame Butterfly* i Monterona w *Rigoletcie* w Operze Narodowej w Paryżu.

W 2014 roku artysta zadebiutował w Metropolitan Opera w Nowym Jorku jako Pop w *Lady Makbet mceńskiego powiatu*, a rok później wykonał partię basową w *XIII Symfonii "Babi Jar"* Szostakowicza z towarzyszeniem Orkiestry Symfonicznej Cincinnati pod batutą Jamesa Conlona.

Mikhail Kolelishvili. Russian bass, Mikhail Kolelishvili, graduated from the Tbilisi State Saradzhishvili Conservatory in 2001 and has been a soloist of the Paliashvili Opera and Ballet Theatre in Tbilisi since 1997. At the Mariinsky Theatre, he started as a soloist of the Mariinsky Academy of Young Opera Singers in 2002 and joined the Mariinsky Opera Company in 2009.

A finalist in the BBC Cardiff Singer of the World Competition in 2005 and winner of the Elena Obraztsova Competition in 2003, he has distinguished himself in a number of other competitions such as the Stanislaw Moniuszko Competition in Warsaw (1st Prize and the Adam Didur Prize for the best bass voice in 2004) and Grand Prix at the Prince Rainier III Competition in Monte Carlo in 2008.

His repertoire includes the great Russian bass roles: Khan Konchak/*Prince Igor*, Varlaam/*Boris Godounov*, Mendoza/*Betrothal in a Monastery*, King René/*Iolanta*, the title role in *The Tale of Tzar Saltan*, and Skuratov/*The Tzar's Bride*, as well as Leporello and Il Commendatore/*Don Giovanni*, Sarastro/*The Magic Flute*, Don Basilio/*Il barbiere di Siviglia*, the Grand Inquisitor/*Don Carlos*, Banco/*Macbeth*, and Sparafucile/*Rigoletto*.

He has performed Leporello at the Mexico Opera, Mendoza at the Capitole in Toulouse and at the Opéra-Comique, Varlaam and King René in Dallas, the King/*Aida* at the Chorégies d'Orange, the Edmonton Opera, and the Mariinsky Theatre, Zuniga/*Carmen* at the Festival des Nuits Blanches 2012, Banco/*Macbeth*, Dikoj/*Katia Kabanova* in Toulon, Lo zio Bonzo/*Madame Butterfly* and Monterone/*Rigoletto* at the Opéra national de Paris.

In 2014, he made his New York debut at the Metropolitan Opera in *Lady Macbeth of the Mtsensk District* as The Priest. In 2015 he performed the bass solo in Shostakovich's *Symphony No. 13 "Babi Yar"* with the Cincinnati Symphony Orchestra conducted by James Conlon.

Poznański Chór Kameralny

Jeden z najwyższej cenionych polskich chórów. Zdobywca nagrody L'Orphée d'Or 2015, przyznanej przez Académie du Disque Lyrique w Paryżu, nominacji do Fryderyka 2015 oraz Złotej Płyty. Zespół powstał w 2005 roku z inicjatywy Bartosza Michałowskiego – obecnie dyrektora Chóru Filharmonii Narodowej, a wówczas asystenta prof. Stefana Stuligrosza, twórcy słynnego Chóru Chłopięcego i Męskiego Filharmonii Poznańskiej *Poznańskie Słowiki*. Doświadczenie dyrygenckie zdobyte podczas koncertów z tym utytułowanym chórem pozwoliło artyście stworzyć zespół, o który w krótkim czasie zaczęli zabiegać organizatorzy poważnych konkursów i festiwali.

Poznański Chór Kameralny jest zwycięzcą uznanych konkursów chórальных i zdobywcą licznych nagród specjalnych: za najlepszą technikę wokálną, najlepsze wykonanie muzyki współczesnej czy dla najlepszego dyrygenta. Drzwi do regularnych występów na prestiżowych festiwalach otworzył mu spektakularny sukces podczas Festiwalu Muzycznego w Szlezewiku-Holsztynie. Jako pierwszy zespół w Polsce występował z legendarną orkiestrą Concerto Köln i z Irish Baroque Orchestra; koncertował również wielokrotnie z Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej, a także m.in. z Polską Orkiestrą Radiową, Orkiestrą Filharmonii Dolnośląskiej, Orkiestrą Filharmonii Gorzowskiej, Czech Virtuosi czy z legendarnym zespołem Dżem. Stawali przed nim uznani dyrygenci, m.in.: Paul McCreesh, Marek Pijarowski, Łukasz Borowicz, Paweł Przytocki, Marcin Nałęcz-Niesiołowski, Monika Wolińska.

W repertuarze chóru znajdują się utwory *a cappella* wszystkich epok. Zespół regularnie wykonuje również dzieła wokálno-instrumentalne; każdego roku dokonuje również kolejnych prawykonań. Poznański Chór Kameralny nagrał 12 płyt CD.

poznanskichorkameralny.com

Poznań Chamber Choir

One of Poland's most acclaimed choirs. Winner of L'Orphée d'Or 2015 of the Académie du Disque Lyrique in Paris and nominee for the Polish Fryderyk 2015 Award and recipient of a Gold Album.

The ensemble was established in 2005 on the initiative of Bartosz Michałowski, at the time assistant to Professor Stefan Stuligrosz, the creator of the famous Poznań Nightingales Boys' and Men's Choir of the Poznań Philharmonic, and currently the director of Warsaw Philharmonic Choir. The conducting experience gained during concerts with the award-winning choir let the artist create an ensemble that was soon in great demand among major music institutions and festival organisers.

The Poznań Chamber Choir is the winner of prestigious choral competitions and numerous special awards, among others for best ensemble vocal technique, best performance of contemporary music, and best conductor. Its spectacular success at the prestigious Schleswig-Holstein Music Festival paved the way to regular performances at most acclaimed festivals.

The Poznań Chamber Choir were the first in Poland to perform with the legendary Concerto Köln Orchestra and the Irish Baroque Orchestra; the ensemble has also given many concerts with the Poznań Philharmonic Orchestra, the Polish Radio Orchestra, the Lower Silesia Philharmonic Orchestra, the Gorzów Philharmonic Orchestra, the Czech Virtuosi, and the legendary Dżem rock band. The choir has performed under eminent conductors, including Paul McCreesh, Marek Pijarowski, Łukasz Borowicz, Paweł Przytocki, Marcin Nałęcz-Niesiołowski, and Monika Wolińska. The repertoire of the Poznań Chamber Choir includes *a cappella* pieces from all the eras in the history of music as well as vocal-instrumental works. It is also recognised for premiere performances of music and the twelve recorded albums.

poznanchamberchoir.com

Bartosz Michałowski. Założyciel, dyrektor artystyczny i dyrygent Poznańskiego Chóru Kameralnego, dyrektor Chóru Filharmonii Narodowej, pomysłodawca i dyrektor Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego *Opus 966*, twórca warsztatów kompozytorskich dla dzieci i młodzieży *Pisz muzykę – to proste!*, a także współautor projektu *Obrazogranie* realizowanego w ramach Biennale sztuki dla dziecka w Poznaniu. Ukończył z wyróżnieniem wydział dyrygentury chóralnej Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu. Jest zwycięzcą IX Ogólnopolskiego Konkursu Dyrygentów Chóralnych oraz laureatem nagrody specjalnej za świadomość pracy nad emisją głosu w zespole chóralnym. Przez siedem lat (1998-2005) był asystentem prof. Stefana Stuligrosza i drugim dyrygentem Chóru Filharmonii Poznańskiej. Poprowadził kilkadziesiąt koncertów tego chóru, również z udziałem Orkiestry Filharmonii Poznańskiej oraz orkiestry Sinfonia Varsovia. Z „Poznańskimi Słowikami” koncertował wielokrotnie w Niemczech, Francji, Hiszpanii, Belgii, Holandii, Danii, Szwecji, Włoszech, Austrii, Szwajcarii, Czechach, na Litwie, w Rosji i w Japonii. W 2005 roku założył Poznański Chór Kameralny, który jest dziś jednym z najwyżej cenionych polskich zespołów wokalnych. Jako dyrygent Bartosz Michałowski przygotował i zaprezentował dotychczas kilkaset utworów *a cappella* oraz form wokально-instrumentalnych wszystkich epok. Obok bogatego doświadczenia dyrygenckiego, Bartosz Michałowski przez wiele lat doskonalił umiejętności i wiedzę z zakresu emisji głosu; ukończył kursy mistrzowskie u Poppy Holden (Wielka Brytania), Christiana Elsnera (Niemcy) i Józefa Fraksteina (Polska). Jako solista współpracował m.in. z Paulem McCreeshem, Jérémiem Rhorerem, Stefanem Stuligroszem i Marcinem Sompolińskim.
bartoszmichalowski.com

Bartosz Michałowski. Founder, Artistic Director and conductor of the Poznan Chamber Choir, Director of the Warsaw Philharmonic Choir, originator and Director of the Opus 966 Polish Composer Competition, author of the *Pisz muzykę – to proste!* (Write Music – It’s Easy) composing workshops for children and young people, and also co-author of the *Obrazogranie* project organised as part of the Biennale of Art for Children in Poznań. Michałowski graduated with honours in choral conducting from the Ignacy Jan Paderewski Academy of Music in Poznań. He is the winner of the 9th Polish National Choral Conductors Competition as well as a special prize for his conscious work on voice production with choirs. For seven years (1998-2005), he was assistant to Professor Stefan Stuligrosz and second conductor of the Poznań Philharmonic Choir. He has led dozens of concerts with this choir, and also with the Poznań Philharmonic Orchestra and Sinfonia Varsovia, and performed many times with the Poznań Nightingales in Germany, France, Spain, Belgium, the Netherlands, Denmark, Sweden, Italy, Austria, Switzerland, the Czech Republic, Lithuania, Russia, and Japan. In 2005 he founded the Poznan Chamber Choir, today one of the most highly regarded Polish vocal ensembles. As a conductor, Michałowski has so far rehearsed and presented several hundred *a cappella* pieces and vocal-instrumental forms from all musical periods. Apart from his rich experience as a conductor, for many years he has also been honing his skills and knowledge in the field of voice production by completing master classes with Poppy Holden (Great Britain), Christian Elsner (Germany) and Józef Frakstein (Poland). As a soloist, he has collaborated with Paul McCreesh, Jérémie Rhorer, Stefan Stuligrosz, and Marcin Sompoliński, amongst others.
bartoszmichalowski.com

Orkiestra Filharmonii Poznańskiej

Orkiestra Filharmonii Poznańskiej należy do grona najbardziej znanych i cenionych polskich orkiestr symfonicznych. Występuje w najważniejszych ośrodkach muzycznych w kraju i poza jego granicami. Jej dyrygentem-szefem jest Marek Pijarowski, a pierwszym dyrygentem gościnnym – Łukasz Borowicz.

Zespół koncertował prawie we wszystkich krajach Europy. Uczestniczył w wielu znaczących międzynarodowych festiwalach muzycznych, takich jak Romaeuropa-Villa Medici, Kissinger Sommer, Ankara Sanat Festivali, Festwochen in Herrenhausen, Dresdner Musikfestspiele, Choriner Musiksommer, Wielkanocny Festiwal Ludwiga van Beethovena, Międzynarodowy Festiwal Muzyczny Janáčkův Máj, Międzynarodowy Festiwal Operowy Smetanova Litomyšl.

Orkiestra towarzyszyła uczestnikom pierwszego powojennego Konkursu Chopinowskiego w Warszawie, a od 1952 roku akompaniuje finalistom Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu.

Z zespołem występowali światowej sławy dyrygenci, m.in.: Andrzej Boreyko, Paul McCreesh, Christopher Hogwood, Jacek Kasprzyk, Zdeněk Mácal, Sir Neville Marriner oraz soliści: Martha Argerich, Piotr Beczała, Rafał Blechacz, Ida Haendel, Konstanty Andrzej Kulka, Aleksandra Kurzak, Sergei Leiferkus, Witold Małcużyński, Sabine Meyer, Dawid i Igor Ojstrachowie, Ewa Podleś, Maurizio Pollini, Światosław Richter, Mściśław Rostropowicz, Artur Rubinstein, Gil Shaham, Wanda Wiłkomirska, Pretty Yende, Narciso Yepes, Christian Zacharias, Krystian Zimerman, Nikolaj Znaider.

Orkiestra Filharmonii Poznańskiej ma w dorobku liczne nagrania, w tym pierwsze światowe nagranie płytowe *Quo vadis* Feliksa Nowowiejskiego (*cpo*), które otrzymało International Classical Music Award 2018 w kategorii muzyki chóralnej (wokalne lub wokálně-instrumentalne).

filharmoniapoznanska.pl

Orchestra of Poznań Philharmonic

The Poznań Philharmonic Orchestra, one of the most famous and recognised Polish symphony ensembles, performs at major music venues in Poland and abroad. Its chief conductor is Marek Pijarowski, and its first guest conductor is Łukasz Borowicz.

The Orchestra has toured almost all European countries, and performed at several leading international music festivals, including the Romaeuropa-Villa Medici, Kissinger Sommer, Ankara Sanat Festivali, Festwochen in Herrenhausen, Dresdner Musikfestspiele, Choriner Musiksommer and Ludwig van Beethoven Easter Festival, International Music Festival Janáčkův Máj, and the Smetanova Litomyšl International Opera Festival.

The ensemble accompanied participants of the first post-war edition of the Chopin Competition in Warsaw, and since 1952 it has regularly played with the finalists of International Henryk Wieniawski Violin Competitions in Poznań.

The Orchestra has performed with such illustrious conductors as Andrzej Boreyko, Paul McCreesh, Christopher Hogwood, Jacek Kasprzyk, Zdeněk Mácal and Sir Neville Marriner, and with outstanding soloists: Martha Argerich, Piotr Beczała, Rafał Blechacz, Ida Haendel, Konstanty Andrzej Kulka, Aleksandra Kurzak, Sergei Leiferkus, Witold Małcużyński, Sabine Meyer, David and Igor Oistrakh, Ewa Podleś, Maurizio Pollini, Sviatoslav Richter, Mstislav Rostropovich, Artur Rubinstein, Gil Shaham, Wanda Wiłkomirska, Pretty Yende, Narciso Yepes, Christian Zacharias, Krystian Zimerman, and Nikolai Znaider.

The Poznań Philharmonic Orchestra has made numerous recordings, including the world premiere recording of Feliks Nowowiejski's *Quo Vadis* (on *cpo* label), awarded the International Classical Music Award 2018 in Choral (vocal or vocal-instrumental music) category.

filharmoniapoznanska.pl

Łukasz Borowicz. Studiował w klasie Bogusława Madeya w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie, tam też uzyskał tytuł doktora w dziedzinie dyrygentury pod kierunkiem Antoniego Wita. W latach 2005-06 pełnił funkcję asystenta Kazimierza Korda w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej w Warszawie. W latach 2007-15 był dyrektorem artystycznym Polskiej Orkiestry Radiowej. Od 2006 roku jest pierwszym dyrygentem gościnnym Orkiestry Filharmonii Poznańskiej.

Został wyróżniony: Paszportem „Polityki” (2008), nagrodą Koryfeusza Muzyki Polskiej (2011), Nagrodą im. Norwida (2013) oraz Nagrodą im. Tansmana za wybitną indywidualność muzyczną (2014).

Dyrygował wieloma orkiestrami, takimi jak: Royal Philharmonic Orchestra, BBC Scottish Symphony Orchestra, Konzerthausorchester Berlin, Komische Oper Berlin, NDR Radiophilharmonie Hannover, MDR Sinfonieorchester Leipzig, Düsseldorfer Symphoniker, Sinfonieorchester der Volksoper Wien, Opéra Orchestre national Montpellier, Luzerne Symphony Orchestra, Orchestra della Svizzera Italiana, Czech National Symphony Orchestra, Prague Philharmonia, Praska Orkiestra Symfoniczna FOK, a także większością polskich orkiestr symfonicznych.

Podczas Wielkanocnych Festiwalu Ludwiga van Beethovena pod jego batutą można było usłyszeć takie dzieła jak: *Lodoiska* Cherubiniego, *Berggeist* Spohra, *Euryanthe* Webera, *Maria Padilla* Donizettiego, *L'amore dei tre re* Italo Montemezziego, *Simon Boccanegra* Verdiego, *Ifigenia na Taurydzie* Glucka, *Turn of the Screw* Brittena, *Riders to the Sea* Williama, *At the Boar's Head* Holsta oraz *Djamileh* Bizeta.

Dyskografia Łukasza Borowicza liczy ponad 75 albumów. Komplet dzieł symfonicznych Andrzeja Panufnika nagrany dla wytwórni cpo został uhonorowany Special Achievement Award ICMA 2015. Nagranie oratorium *Quo vadis* Feliksa Nowowiejskiego pod jego dyрекcją z Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej otrzymało nagrodę ICMA 2018.

lukaszborowicz.com

Łukasz Borowicz. Studied in the class of Bogusław Madey at the Fryderyk Chopin Academy of Music in Warsaw, where he was conferred a doctorate in conducting under the tutelage of Antoni Wit. In 2005–06 he was assistant to Kazimierz Kord at the Teatr Wielki – Polish National Opera in Warsaw. Between 2007 and 2015 he was the artistic director of the Polish Radio Orchestra, and he has been the First Guest Conductor of the Poznań Philharmonic Orchestra since 2006.

As well as the *Polityka* weekly “Passport” award (2008), he has also received the Coryphée of Polish Music award (2011), the Norwid Award (2013) and Tansman Prize for Outstanding Musical Personality (2014).

The orchestras he has conducted include the Royal Philharmonic Orchestra, BBC Scottish Symphony Orchestra, Konzerthausorchester Berlin, Komische Oper Berlin, NDR Radiophilharmonie Hannover, MDR Sinfonieorchester Leipzig, Düsseldorfer Symphoniker, Sinfonieorchester der Volksoper Wien, Opéra Orchestre national Montpellier, Luzerne Symphony Orchestra, Orchestra della Svizzera Italiana, Czech National Symphony Orchestra, Prague Philharmonia, Prague Symphony Orchestra, and the majority of Polish symphony orchestras.

Borowicz has conducted a diverse range of pieces at the Ludwig van Beethoven Easter festivals: Cherubini's *Lodoiska*, Spohr's *Berggeist*, Weber's *Euryanthe*, Donizetti's *Maria Padilla*, Italo Montemezzi's *L'amore dei tre re*, Verdi's *Simon Boccanegra*, Gluck's *Iphigénie en Tauride*, Britten's *The Turn of the Screw*, Williams' *At the Boar's Head*, Holst's *Riders to the Sea* and Bizet's *Djamileh*.

His recordings now number over 75, with his complete symphonic works of Andrzej Panufnik recorded on cpo label having won the Special Achievement Award ICMA 2015. The recording of *Quo vadis* oratory by Feliks Nowowiejski under his direction with the Orchestra of Poznań Philharmonic received the International Classical Music Award 2018.

lukaszborowicz.com

Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena

Ludwig van Beethoven Association

ul. Sławkowska 14/7

31-014 Kraków – Poland

tel./fax: + 48 12 423 15 17

e-mail: biuro@beethoven.org.pl

www.beethoven.org.pl

Produkcja / Production:

Elżbieta Chojnowska, Iwona Dyrduł,
Marta Gołda-Zajac, Sylwia Idźkiewicz-Lichocka,
Małgorzata Jachym-Czyż, Filip Nazar,
Małgorzata Szyndel, Irena Tarkowska,
Joanna Tomaszewska, Mirosława Wachowska-Nowak.

Biuro prasowe / Press room: Jakub Lis, Michał Smolis.

Katalog jest wydawany przez Stowarzyszenie
im. Ludwiga van Beethovena

The Festival catalog is published by Ludwig
van Beethoven Association

Redakcja i koordynacja / Coordinating Editor:

Ewa Siemdaj

Opracowanie graficzne / Graphic layout by:

Witold Siemaszkiewicz

Tłumacze / Translators:

Piotr Krasnowolski, Xymena Pietraszek-Płatek,
Tomasz Tesznar

Noty biograficzne wykonawców na podstawie
dostarczonych materiałów / Performer's biographies
based on submitted material

Fotograficy / Photographs: Magdalena Kasperczak,
Monika Redzisz, archiwum Stowarzyszenia im. LvB /
LvB Association archives.

Plakat Festiwalu / Poster design: Mariusz Tarkawian

© 2018, Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena /
Ludwig van Beethoven Association

Obsługę prawną Stowarzyszenia im. Ludwiga
van Beethovena oraz Wielkanocnego Festiwalu
im. Ludwiga van Beethovena zapewnia kancelaria
Tomasik Pakosiewicz Groele Adwokaci i Radcowie
Prawni Sp.p. w Krakowie
(**www.tpg.net.pl**)

The Ludwig van Beethoven Association and the
Ludwig van Beethoven Easter Festival use legal
services kindly provided by the TPG Law Firm Kraków
(kancelaria Tomasik Pakosiewicz Groele Adwokaci
i Radcowie Prawni Sp.p. w Krakowie;
www.tpg.net.pl)

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Dofinansowano
ze środków Ministerstwa
Kultury i Dziedzictwa
Narodowego

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

Festiwal zrealizowany
dzięki wsparciu
finansowemu Miasta
Stołecznego Warszawy

**FILHARMONIA
NARODOWA**
Dyrektor Artystyczny JACEK KASPSZYK

TEATR WIELKI
**OPERA
NARODOWA**

ZACHĘTA

**Sinfonia
Varsovia**

**INSTITUT
ADAMA
MICKIEWICZA**

CULTUREP ADAM
MICKIEWICZ
INSTITUTE

PARTNER GŁÓWNY

MECENAS

REGENT
WARSAW HOTEL

Bank Zachodni WBK
Grupa Santander

ALBERT RIELE
SWISS WATCHES 1881

UTAL LICENSE PLATE
SOLUTIONS

HEXELINE

VISTULA

Likus
HOTEL & RESTAURACJE

Perlage

Bazylierek
STARE MIASTO

eventim.pl
MAMY TWOJ BILET

TVP
KULTURA

pap
POLSKA AGENCJA PRASOWA

RZECZPOSPOLITA

VIVA!

URODA

MODA

LAVIE

THINKTANK

JCDecaux

WARSAW
CHOPIN
AIRPORT

LOTNISKO
CHOPINA
WARSZAWA

STRÖER

BEETHOVEN
MAGAZINE